

76. Nam ut unum ἑσὶα, nihilominus sit multa κατ' ἑσὶαν: & multa numero, simul sint unum numero, id certè fieri nulla ratione potest.

77. Iam verò distinctiùs hoc de mysterio, S. literæ nos erudiunt, & tum Unitatem tum Trinitatem, καὶ ἄλλο καὶ ἄλλο, de uno eodemq; DEO prædicant: asserentes ipsum unum esse, & quidem exclusivè unum, respectu ἑσὶας sive Essentia: rursum eundem tria esse, sed respectu ὑποστάσεων sive personarum: Qui duo diversi respectus omnem jam ἐντιφασιν sive contradictionis implicationem penitus tollunt.

78. Etsi ergò Divinitatis essentia, partibus essentia minimè est dividua sed ὅλως ὅλον τι, simplicissimè una: nihilominus tamen est dividua per & propter differentias Essentiales, quas Ecclesia ὑποστάσεις seu personas appellat: Quarum causâ fit, ut una atq; eadem DEI essentia, personis trina: seu quod idem est, DEVS unus ac trinus esse, religiosissimè statuatur: PATER nimirum EILIVS & SPIRITVS SANCTVS.

1. Tim.
6, 20.

79. Neque verò est, ut novorum & scripturis inusitatorum vocabulorū usu, profanas κενοφωνίας nos introducere quis existimet.

80. Nam quoad Essentia vocem, ejusq; unitatem, fundamenta ex scripturis supra satis perspicua fuerunt producta.

82. Quoad